

Kereső Szó

a rákosmenti evangélikusok értesítője

IX. évfolyam 20. szám

Erős vár a mi Istenünk!

A.D. 2004. május

Blázy Lajos ny. lelkész

MÉGISCSAK GYŐZ AZ ISTEN!

ApCsel 2, 1-13

Krisztus földön élő egyházának nem csak a születése, hanem több mint két évezredes élete és léte szakadatlanul a Szentlélek munkája. Püünkösdkor arról a hitünkről vallunk, hogy a SZENTLÉLEK - ISTEN! Tehát nem „valami”, hanem a „VALAKI”. Nem valamilyen tárgy, elvont idea vagy fogalom, eszme – hanem teljes hatalommal bíró, állandóan munkálkodó és mindig mindenre újat teremtő, új erőt és lendületet adó Isten, ISTEN! - aki nem egyszerűen „van” és létezik, hanem szakadatlanul: történik, árad, sugárzik. Áthatja, átöleli ezt a belátható és beláthatatlan mindenséget. Nincs semmi és senki, ami, illetve aki ebből a sugárzásból, kiáradásból kimaradna, vagy ki lenne zárva.

Elgondolkodtató, hogy a püünkösdí csoda valóságát és tényét, majd az azt követő eseményeket az az orvos-evangélista jegyzi fel, akinek a gondolkodására jellemző volt a „tárgyilagosság”, vagyis a valós tényekhez való ragaszkodás - „aki mindennek szorgalmasan végére járt” (V.ö. Lk. 1,3/b., Csel., 1,1)

Igénk szerint az első püünkösdí esemény végén a sokaság így kérdezett: „vajon mi akar ez

lenni” VAJON MI AKAR A PÜUNKÖSD LENNI?!

Péter prédikációja, az egész Szentírás, a két évezredes egyháztörténet így adja meg a feltett kérdésekre a választ: PÜUNKÖSD MINDIG A BONYOLULT EMBERI ÉLET MEGOLDÁSA AKAR LENNI! Létbizonytalanság, félelem és aggodalom. Viták, felszültségek családi, egyházi, politikai és nemzetközi szinten. Gyilkos fegyverek, bosszú, terror. Éhhalál küszöbén álló emberek vonaglása. Növény, tenger, állatvilág pusztulása. Családi, baráti kapcsolatok véres darabokra hullása... Becsapottak, hajléktalanok, csövesek, öngyilkosok, drog...

Ebben a zürzavarban, amiben élünk, hogyan lehet rendet teremteni? Hogyan a „kaoszából” „közmoszt”? Igénk szerint, akik Jeruzsálemben részei voltak az „első Püünkösdnek”, arra lettek figyelmesek, hogy erős szél, vihar zúg át egy ház felett, kettős tüzes nyelveket láttak. Ez is nagy hatással volt rájuk. De a legnagyobb hatás az volt számukra, hogy a zsidóul beszélő, Galileából való apostolokat mindenki a maga nyelvén értette. Ebben a nyelvi, faji, vallási, elvi különbségben megértették egymást. Az egysé-

get Teremtette a Szentlélek.

Megérteni Egymást minden vitás kérdésben. A különböző struktúrákban: otthon a családban, munkahelyen... Megérteni és elfogadni a másik

„má ss s á g á t” Nem ellenségem a másik, csak más. Mi kell ehhez? Lélek, azaz Pünkösöd. Ezért könyörgünk: „Jövel, Szentlélek Úristen!”

Dr. Léránt István

2006 – 2007: GYÜLEKEZETÜNK ALAPÍTÁSÁNAK 200 ESZTENDŐS ÉVFORDULÓJA KÖZELEDIK

Rákoskeresztúron az evangélikus gyülekezet kiegyensúlyozott fejlődése csak a II. József *Tűrelmi Rendeletét* követő időszakban következett be. Greguss Sámuel cinkotai lelkész négy másik filiája mellett járt át Keresztúrra szlovák nyelvű istentiszteleteket tartani, németül nem szívesen szolgált. A lelkész idős, korára való tekintettel 1806-ban beszüntette az áljárást. A lelki igény kielégítésére a gyülekezet és a falu helyura kezdeményezte az önnálló gyülekezet

megalakítását, az egyházmegye azonban ellenezte azt. A Rákoskeresztúri Egyházközség megalakulását egészen sajtószerű módon Pest vármegye 1806. augusztus 28-i közgyűlése határozta el. A korabeli egyházi viszonyok érdekes vetülete az, hogy a világi hatóság engedélye alapján 1807. január 11-én történt meg első lelkészünk, Machula Gábor megválasztása, illetve virágvasárnapi beiktatása.

2005: A RÁKOSKERESZTÚRI DEPORTÁLÁSOK 60 ESZTENDŐS ÉVFORDULÓJA

„Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sir-tunk, ha a Sionra gondoltunk. Az ott lévő fűzfákra akasztottuk hárfáinkat. Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk...” Hosszú elhallgatás után, Budapest XVII. kerületében nyilvánosság előtt először a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség emlékezett az 1945. ja-

nuár 6-án a munkatáborokba elhurcoltakra. Már-tírjaink emlékére a 137. zsoltár versei deportálá-suk fél évszázados évfordulóján, 1995. október 8-án, 16 órakor hangzottak fel a gyülekezeti te-remben. 2005. január 6., Vízkereszt ünnepe Rá-koskeresztúron a sokak számára a fájdalom 60 esztendő s évfordulója.

KÉSZÜLÖDJÜNK!

Végezzünk számvetést, és adjunk hálát Istennek mindazon lelki javakért, melyet Isten az elmúlt századok során a Rákoskeresztúri Evan-gélikus Egyházközség közvetítésével adott Rákosmente evangélikus gyermekeinek. Jövője annak az embernek, annak a közösségnek van, aki érti és értékeli atyái örökségét, aki gyakorolja atyái és önmaga hitét. Vegyük számba lelki

örökségünket, kutassuk fel múltunk tárgyi örök-ségét is. Tisztelettel arra kérem testvéreinket, hogy a gyülekezet (rég)múltjával kapcsolatos dokumentumaikat, fotóikat, tárgyi emlékeiket je-lentsék be a lelkészi hivatalban. A könnyebb ügyintézés érdekében célszerű lenne levélben jelezni a régi tárgy, dokumentum leírását, és a bejelentő elérhetőségét.

ÍGY KEZDŐDÖTT A RÁKOSKERESZTÚRI TEMPLOM ÉPÍTÉSE

*A Rákoskeresztúri, Rákosligeti, Rákoshegyi Evangélikus Egyház Értesítője
II. évfolyam 1. számban, 1936. februárjában megjelent cikke*

Hála Istennek a karácsonyi ünnepek, ó- és újév újra megbizonyították, hogy templomunk szűk, kicsi. Másfelől, innen is, onnan is, szegény, pár száz lelkes missziós gyülekezetek templom-építéséről olvastam. Ez a két oka volt annak, hogy álmodtam. Templomról álmodtam. Eltűnt a régi, 136 éves öreg templom, s helyette egy nagy, egyszerű, de szép, világos, kényelmes istenháza büszkélkedett, homlokán a felírása „Erős vár a mi Istenünk”. Hogy történt? Álomban úgy történt; felkerestek a gazdák, küldöttségbe jöttek, és azt mondták, nem nézhetik, hogy ebben a nagy evangélikus egyházban, ahol sok embernek olyan sok díszes háza van, Istennek legyen a legszegényebb hajléka. 150 000 téglát hordanak tavaszig a telekre, csak szerezem meg a telket, minden homokot és sódert odafuvaroznak, ahol az új hajlék épül, csak kezdjünk hozzá. Alig, hogy elmentek, beállít hozzá az ipartestület elnöke. Megismertem, egész bizonyosan ő volt, azt mondta, a testületbeli közművesek, mesterek és segédek megépítik a falakat, hiszen legtöbbször egész nyarat átácsorogja munka nélkül, s mért ne inkább istenházán dolgozna, mint tétlenkedne; az ácsok tetőszerkezetet csinálnak, a bádgosok csatornát, az asztalosok ablakot és padokat, minden iparos ad egy hetet munkában ingyen és megvan az iparos munka. Igen - mondtam - de mi van a többi anyaggal, fa, eternit, cement, mész? Alig, hogy kimondtam, új alakok léptek be az ajtón, sorban egymás után, akiknek nem jutott sem ásó, sem vakolókanál, sem kalapács. Tisztviselők, postások, sorban, ki tudná elmondani őket, ki 100, ki 500, ki 1000 téglának az árát hozva, olyan is

volt, aki fél téglának az árát hozta; mindenkit szívesen fogadtunk.

S mikor összeadtuk pénzünket, éppen meg volt az anyag hiányzó ára. De ez még mind kevés, oltár, csillár, minden apróság hiányzott még. Már azon gondolkoztam, hogy ezt honnan szerezzük, mikor nőgyeletünk küldöttsége jött sugárzó arccal felém, már messziről kiáltva: „Tisztelendő úr, ne féljen, majd mi berendezzük a templomot”. Na, akkor kezdjünk hozzá, mondtam, hiszen itt együtt van az egész gyülekezet, és ha így együtt vagyunk, akkor biztosan megépül a templom. Volt is aztán munka. A gyülekezet kicsinye, nagyja dolgozott, a férfiak kevesebb bort ittak, kevesebbet cigarettáztak, asszonyok, lányok kevesebb szoknyát vettek, ritkábban szólt meg a rezesbanda, de állt a templom, az istenháza. Fel is szenteltük volna, a János éppen az érkező püspök úrnak csendített rá a harangra. Erre felébredtem hajnali harangszóra, de kár volt, legalább még tíz percig, amíg megérkezik a Főpásztor és ott a templomajtóban örömtől sugárzó arccal és könnyes szemekkel, oda adtam volna neki a kulcsot, mondván: „Szeretett Főpásztorom, íme, itt van annak a templomnak a kulcsa, amelyet a gyülekezet, mint egy nagy család, egy akaratban, közös munkával, egyetértésben, Istennek dicsőségére, saját lelkének üdvösségére épített. Hát ezt nem mondhattam el, mert az egyetértés, ez a családias együtt munkálkodás álom volt. De kedves híveim, ha ez egyszer megvalósul, egy akaraton, együtt-munkálkodva, szívvel-lélekkel, csak egy kicsit is összefogunk, hiszen 3000-en vagyunk, akkor én tudom, hogy az én álmom valóra válik. Adja Isten, hogy minél előbb.

HISZED? TUDOD?

ÚJ KEZDEMÉNYEZÉS FIATAL(OS) FELNÖTTEK SZÁMÁRA

Gondolom, többek számára ismerős érzés az a kicsit kellemetlen, kicsit szégyenteljes állapot, amikor valamilyen etikai, tanításbeli, esetleg bibliai kérdésben kellene megszólalni, és nem vagyunk biztosak a dolgunkban. Bizonytalanokunk, mert ismereteink nem állnak elég biztos alapon, tudásunk felületes, információink hiányosak.

Gondolom, többek érezték már egyedül magukat. Hiányoznak mellőlünk a velünk egy korosztályba tartozó, hozzánk hasonlóan gondolkodó, esetleg hasonló kérdésekkel, problémákkal küzdő felnőttek, akikkel azokat megbeszélhetnénk. Hiányoznak olyanok, akikre bizonyos helyzetekben számíthatnánk.

Gondolom, többen vannak úgy, hogy hiányzik az életükből a megfelelő idő a megállásra, az elgondolkodásra. Amikor időnk van, akkor is azt szereljük, ha minket hallgatnak, ránk figyelnek. Pedig ha őszintén magunkba nézünk, be kell látnunk, hogy legalább ekkora szükségünk van arra is, hogy mi legyünk csendben, mi figyeljünk mások gondolataira, mi próbáljunk megérteni másokat.

Míndezek talán külön-külön is indokolták volna, hogy gyülekezetünkben megpróbáljunk a fentiekre megoldást találni. Januártól ezen hiányok pótlására indult el egy új kör Wiszkidenszky András vezetésével, amelyen fiatal felnőttek vagyunk együtt.

Nehéz helyzetben lenne az, aki ennek a körnek a műfaját meg akarná határozni. Egyszerre szeretne felnőttek számára „hittanóra”, bibliaóra, beszélgető közösség, önképzőkör lenni, és még sok minden egyéb, amelyre nekünk magunknak szükségünk van. Ez a kör az, illetve azzá lesz, amivé mi magunk tesszük.

Hogy mégis adjunk valami medret, vezérfonalat az alkalmaknak, több ötlet közül végül azt választottuk, hogy néhai dr. Sólyom Jenő *Hiszem – tudom Bevezetés az egyház tanításába* (Ordass Lajos Baráti Kör, Bp., 1994) című könyvét vesszük fejezetenként, ez tematizálja beszélgetéseinket. Természetesen fenntartva annak lehetőségét, hogy bármikor elővegyünk valami aktualitást, valamelyikünket éppen különösen foglalkoztató témát.

Az alkalmainkat mi magunk készítjük elő, a témabevezetőt és az áhítatot mi tartjuk, természetesen csak önkéntes alapon. Ha valaki ezt nem szívesen teszi, esetleg szívesebben hallgat másokat, arra is van lehetőség.

Miért tartjuk fontosnak ezt az alkalmat? Elsősorban nekünk, magunknak van szükségünk rá. Fontosnak tartjuk, hogy gyülekezetünk közép-nemzedéke számára is legyen találkozási, beszélgetési, együttgondolkodási lehetőség.

Várunk tehát minden (tágan értelmezve) 25–50 közötti fiatal felnőttet közénk minden hónap második péntekén, esténként (19:30) a parókia-
ra.

„VENI, VIDI, VICI!”

AVAGY EGY HITTANVERSENY TÖRTÉNETE

Julius Caesar híres mondásával: „Jöttem, láttam, győztem” lehet jellemezni a 2004-ben megrendezett 13. Országos Evangélikus Hittanverseny döntőjén történeteket. Igaz, ezt a mondást nem mi találtuk ki, de ez az aprócska dolog a lényegen mit sem változtat. Hogy mindenki megértse, miről is van szó, kezdeném azzal a beszámolóval, hogy 12 éve minden esztendőben az Országos Gyermekek és Ifjúsági Osztály bibliahittanversenyre hívja az általános iskolás evangélikus diákokat az egész országból. Idén a Lukács írása szerinti evangélium alapján rendezték meg az „erőpróbát”. Már a kezdete is kellemes meglepetést okozott számunkra, tudniillik azt, hogy részt vehettünk az országos megmérettetésben, ráadásul három csoporttal. Az országos döntőben ugyanis csak azon gyülekezetek csapatai vehettek részt, akik a három héttel azelőtt megrendezett megyei versenyeken az első helyezést érték el korosztályaikban. Összesen három kategóriában indultak a vetélkedő, egyenként négyfős csoportok: a kisebbek az 1-3. osztályosok, a középső korosztály a 4-6. osztályosok, a nagyok a 7-8. osztályosok voltak. Így minden megyéből 3-3 csapat képviselte egyházmegyéjét az országos döntőben.

Álminkban sem gondoltuk, hogy a megyei versenyben mind a három kategória első helyét a mi gyermekeink szerzik meg. De így történt. Az egész országban a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközségén kívül csupán egy (!) gyülekezet mondhatta el, hogy az országos döntőben az ő gyermekeik képviselték egyházmegyéjük mind a három korosztályát: a Győri Evangélikus Egyházközség. Nem csoda, hogy gyermekeinkkel együtt nagy izgalommal készültünk az országos döntőre, amelyet a Deák téri Evangélikus Gim-

náziumban rendeztek meg. 16 egyházmegye fiataljai és kísérőik töltötték meg március 27-én a gimnázium dísztermét. A bemutatkozások, éneklések, áhítat után a versenyt lebonyolító vezetők elindultak a különböző korcsoportok tagjaival a kijelölt termekbe. Mi, kísérők az ajtónál tovább nem követhettük gyermekeinket, így feszülten hallgattuk a 2 órával későbbi eredményhirdetést:

12. helyezést ért el a kis korosztályban: Balás Gergő, Kator Bálint, Krisztián Diana, Vancsisin Dóra;

12. helyezést ért el a középső korosztályban: Balás Kristóf, Demény Dániel, Hagemann Petra, Kasza Boróka, Mályi Ambrus; (Az eredményt az teszi még szebbé, hogy korosztályuk legkisebbjei voltak).

1. helyezést ért el a nagyok korosztályában: Brunner Beatrix, Hagemann Diana, Krisztián Dorottya, Stadler Marianna.

Mindhárom eredmény mögött hittanosaink kitartó felkészülése áll, valamint hittantanáraik (Mukkné Kovács Csilla, Molnárné Kiss Anikó) munkája. Köszönet ezért nekik.

Az első országos hittanversenyük után ők is elmondhatják: Jöttünk, láttunk, (tudtunk), győztünk – Istennek legyen hála!

Galamb olajággal. Schmid: Mímtakönyv

Dr. Kósa Pál

GYÜLEKEZETÜNK HATODIK PARÓKUS LELKÉSZE: NOSZKÓ ISTVÁN LAJOS

összeállította: dr. Léránt István

1874 április 4-én született Tiszolcon, Gömör vármegyében. Édesapja Noszkó István, akkor korcsmáros, később földműves, anyja Homolla Zsuzsanna. Elemi iskoláit Tiszolcon végezte. 1885 szeptemberében Késmárkra ment a középiskolai tanulmányok hallgatására, hol 5 osztályt végzett. A VI. és VII. osztályokat Rimaszombatban, a VIII.-at Eperjesen végezte. Ugyanitt tett érettségi vizsgát 1893. június havában, amidőn a görög nyelv és irodalomból pótérettségire lett utasítva, amelyet szeptemberben Iglón megállott. 1893-ban beiratkozott az eperjesi teológiára, hol három évet végzett, a 4. évre pedig a Greifswaldi Porosz Királyi Egyetemre ment. Alapvizsgálatot tett 1895. június 28-án. Eperjesen, elégséges eredménnyel. Szakvizsgálatot tett 1897. szeptember 11-én Eperjesen, elégsé-

ges eredménnyel.

1897. augusztus 1-én meghívott segédlelkészül Tiszolcra Hanesz Sámuel lelkész mellé azzal a kötelezettséggel, hogy a lelkészt az összes papi teendőkből készségesen segíteni fogja, valamint szép, példás, erkölcsi életet fog élni. Fizetésül ötven forintot jelöltek meg a hiványban.

1897. szeptember 22-én Zelenka Pál püspök szentelte fel, Túróczy Pál és Nemes Károly segédlete mellett.

Mint budai vallástanár, választatott meg a rákoskeresztúri gyülekezetbe. Nyugdíjba menetele után fél évvel Rákosligetben halt meg, 1935. június 9-én. Hamvai a rákoskeresztúri temetőben nyugszanak felesége és Tibor fia hamvaival együtt.

Dudás Mihály

TEPLOMAINK MEGSZÉPÜLNEK...

Gyülekezetünk 2004. január 18-án Gáncs Péter püspök jelenlétében vette újra használatba a felújított rákoscsabai templomát. Cserére került a teljes tetőhéjazat, a csatornák és a bádogsze-relvények. A templomi padokat, a teljes elektromos rendszert felújítottuk, a templom tapétázása, festése is elkészült az ünnepi alkalomra. A csabai bibliakör tagjai számára nagy ajándék és lehetőség a télen automatafűtéssel ellátott, löbb funkciók közösségi terem kialakítása a templom karzatán.

Január végén kezdődött el a rákoshegyi templom felújításának „negyedik” üteme. A munkálatok során elkészült a templom márványpadlózata, az oltár új faburkolati szerkezete, a karzatra vezető lépcsők burkolása keményfával, a

sekrestye parkettázása és belső berendezése.

2004. február 29-i hálaadó istentiszteleten vettük használatba a megszállt templomot, ekkor mondunk köszönetet mindazon személyeknek és cégeknek, akik a munkálatokban részt vettek.

A rákoshegyi templom felújításának következő állomása lesz Polgár Rózsa, Kossuth-díjas textilművész *Victor quia victima – Krisztus győzött, mert legyőzetett!* textil-oltárképének a templomban való elhelyezése és megáldása.

A rákoshegyi előkészületekkel egy időben elkezdtük a rákoskeresztúri templom külső felújításának, csapadékvíz-elvezetésének és a templom körüli tereprendezés munkálatainak tervezési, előkészítési munkálatait.

SÁNDY GYULÁRA, ÖRÖKÖS ÉS TISZTELETBELI FELÜGYELŐNKRE EMLÉKEZTÜNK

Kiállítás-megnyitóra invitáltak. Április 2-án, a Nemzeti Kulturális Örökség Hivatalban rendezték meg Sándy Gyula (1868-1953) építész-mérnök, műgyegetemi tanár életmű kiállítását.

Az esemény kedves, hangulatos volt, a közszóntó beszédek méltóan emlékeztek meg az építőművészről, a szép számú közönség műsor-ként kellemes vonósmuzsikát, szép szavalatot és Sándy Gyula emlékezéseinek kis töredékét hallgathatta meg.

Ha valaki azt kérdezi, hogyan kerül a Kereső Szóba ez a hír, arra az a válasz, hogy ennek több – egymással összefüggő – oka van.

Először is, a kiállítás egyik megvalósítója az Evangélikus Országos Múzeum volt (rendezője Regösné Zászkaliczky Zsuzsanna művészettörténész). Éspedig azért a mi Múzeumunk, mert Sándy Gyula evangélikus volt. Úgy is, mint ember: ágostai hitvallású evangélikus testvérünk, a nagytarcsai gyülekezet felügyelője. Úgy is, mint építész: sokoldalú munkásságában különleges és első helyet foglalnak el az evangélikus gyülekezetek részére tervezett, és nagy részében meg is valósított templomok. Járjunk hazánk bármely táján, találkozni fogunk egy Sándy Gyula által tervezett templommal.

Másodsor, számunkra azért is kedves hír ez, mert gyülekezetünk mind a négy temploma – a rákoscsabai, a rákoshegyi, a rákoskeresztúri és a rákosligeti – Sándy Gyula tervei szerint épült meg.

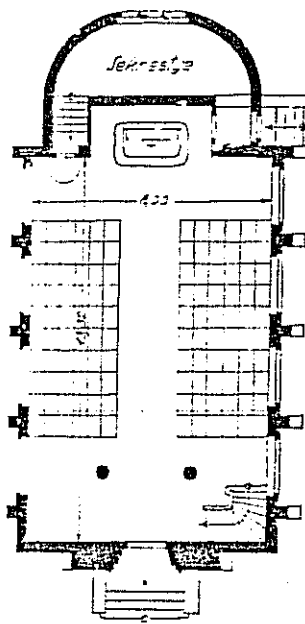
Végül: amikor 1943. november 14-én Túróczy Zoltán püspök úr felszentelte a rákoskeresztúri templomot, a díszközgyűlésen a gyülekezet Sándy Gyulát örökös tiszteletbeli felügyelőnek választotta.

Ha istentiszteleten vagy bármely más alkalommal belépünk templomainkba, jusson eszünkbe megálmodójuk, tervezőjük, akire itt Reményik Sándor szép soraival emlékezünk:

„Mi kövek voltunk, rossz, rideg kövek, (...)
De jött egy ember... templomról álmódott.
(...)”

És azt mondta nekünk: Ti templom lesztok.
Falakká fogtok összeállani,
És visszaveritek az Ige hangját,
És visszazengitek az orgonát, ...”

(A kövek zsoltára)

A rákosligeti templom alaprajza
Sándy Gyula terve, 1932

EGY ELEKTRONIKUS LEVÉLLEL KEZDŐDÖTT?

Magdaléna Sevcíková igehirdetése Rákoskeresztúron

„Vážená pani Farárka, pán Správca, milí bratia! V mene Rákoskeresztúrskeho Evanjelického Cirkevného Zboru Vás srdečne pozdravujem. „A Csallóközben, Mátyusföldön és Dunaszerdahelyen töltött nap sokáig emlékezetes marad számunkra és várjuk testvéreinket Rákoskeresztúron”. 2003. október 4-én a dunaszerdahelyi templomban e szavakkal kezdte köszöntjét a keresztúri gyülekezet felügyelője. A sokak által várt látogatásra 2004. március 21-én került sor. Kósa László lelkész meghívására Magdaléna Ševčíková a Rákoskeresztúri Evangélikus Templomban hirdette Isten igéjét. Útjára gyülekezetéből 48-an kísérték el. A Laetare vasárnapján elhangzott prédikációjának lelki frissessége, az elhangzott mély gondolatok sokáig emlékeztetések maradnak igehirdetésének hallgatóiban. Dunaszerdahelyi testvéreink másik különlegesen szép ajándéka volt kórusuk keresztúri szolgálata.

„Egy e-mail-lel kezdődött a kapcsolat felvétel, vagy talán mégsem?” – tette fel a kérdést a keresztúri felügyelő budapesti köszöntőjében. A történelem hozta úgy, hogy feledésbe merült Rákoskeresztúr és az egykori Felvidéken, a mai Szlovákia területén élő és működő gyülekezetek, főiskolák, egyetemen közötti intenzív kapcsolat. Hét paróchus lelkész szolgált eddig Rákoskeresztúron, ebből hat lelkész felvidéki származású, illetve a Felvidéken végezte iskolai, kollégiumi tanulmányait. Első lelkészünk Ábrahámfalván született, nyitraszerdahelyi szolgálati helyét cserélte fel Rákoskeresztúrra. Benedicty Károly iskoláit Losoncon, Késmárkon, Miskolcon és Pozsonyban végezte. Clementis János Kiskőrösön született, de német szóra Selmecbányára került,

tanulmányait Pozsonyban, majd Jénában folytatta, lelkészként a gömöri Jólsváról került Rákoskeresztúrra. Melczer János Osztrolukán született, Selmecbányán, Rozsnyón végezte iskoláit. A Pozsony melletti Modorban született Dubovszky Nándor, tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Líceumban és Halléban folytatta. Noszkó István Lajos a gömöri Tiszolcon született, Késmárkon, Rimaszombatban, Eperjesen tanult, tanulmányokat folytatott a Greifswaldi Porosz Királyi Egyetemen. Gyülekezeti munkatársunk őse – Viszkidenszky János – a Dunaszerdahely közeli Felsőszelli első ismert lelképásztora volt, korábbi felügyelőnk, Podmaniczky János távoli rokona, Pál szintén lelkész volt Felsőszeliben. A Milleneum évében, 1896-ban Rákoskeresztúr anyagi támogatást nyújtott a Pozsonyi Teológiai Akadémia építkezési munkáihoz.

Kropitz Károly felügyelő ismertette a Dunaszerdahelyi Evangélikus Egyházközség múltját és jelenét, jövőjéről a kirándulócsoporthoz jelenlévő nagyszámú fiatal tett tanúbizonyosságot. A közös ebédet gazdag program követte: a 301-es parcella, a budai vár és a Bécsi kapu téri Evangélikus Templom megtekintése. Balicza Iván esperes-helyettes úr ismertette vendégeinkkel a nagy múltú gyülekezet történetét, mutatta be mindennapi életét. A Tropicáriumba a dunaszerdahelyi ifjúság kérésére látogattunk el. Testvéreink zárásig élvezték a trópusok és hazánk vízi élővilágát bemutató látványosságot.

Az M1-es autópályán búcsúztunk el dunaszerdahelyi testvéreinktől. Kropitz Károly felügyelő újabb látogatásra hívta meg közösségünket.

SZÜLETÉS

Történt egyszer, hogy az anyaméhben fiúikrek fogantak. Teltek a hetek és a fiúcskák növekedtek.

Ahogy növekedett a tudatuk, úgy nőtt az örömük is:

– Mondd, nem nagyszerű, hogy fogantatunk? Nem csodálatos, hogy élünk?

Az ikrek elkezdték felfedezni világukat. Amikor megtalálták a magzatzsínort, amely összekötötte őket anyjukkal, és elfuttatta hozzájuk a táplálékot, énekeltek az örömtől:

– Milyen nagy anyánk szeretete, hogy megosztja velünk saját életét!

Ahogy azonban telt-múlt az idő és a hetekből hónapok lettek, az ikrek hirtelen észlelték, mennyire megváltoztak:

– Mit jelentsen ez? – kérdezte az egyik.

– Ez azt jelenti – felelt a másik –, hogy tartózkodásunk ebben a világban a végéhez közeledik.

– De én egyáltalán nem akarok elmenni innen – viszonzta az első –, szeretnék mindig itt maradni!

– Csakhogy nincs más választásunk – felelt a másik. – Talán van élet a születés után is!

– Milyen lehet az? – kérdezte kételkedve az első. – El fogjuk veszíteni az életet jelentő magzatzsínort, és anélkül hogyan élhetnénk? Azonkívül mások is elhagyták már ezt az anyaméhet, és senki sem tért ide vissza, hogy megmondja nekünk, van-e élet a születés után. Nem, a születés a vég!

Egyikük mély bánatba merült és így szólt:

– Ha a fogantatás a születéssel végződik, mi értelme van az életnek az anyaméhben? Értelmetlen az egész. Talán még anya sem létezik.

– De kell, hogy legyen! – tiltakozott a másik. – Különbösen hogyan kerültünk volna ide? És hogyan maradhattunk volna másképpen életben?

– Láttad-e valaha anyánkat? – kérdezte az első. – Talán csak képzeletünkben léteznek! Mi gondoljuk ki magunknak, mert így jobban megérthetjük életünket.

Igy teltek az utolsó napok az anyaméhben, telve kérdések özönével és nagy félelemmel. Végül is elérkezett a születés pillanata, amikor az ikrek elhagyták addigi világukat és kinyílt a szemük. Tele tödőből felordítottak. Amit láttak, meghaladta legmerészebb elképzelésüket is.

Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása? Hiszen ha nincs halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. ... Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje. Mert ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. (1Kor 15.12-14,19-21)

Pál apostolnak ezekkel az örömteli szavaival kívánjuk minden olvasónknak, hogy a húsvéti örömhír kísérje életük minden napját, megerősítve mindenkit az örök életbe vetett reményességében.

A KRISNÁSOK, PONTOSABBAN A KRISNA-TUDATÚ HÍVŐK KÖZÖSSÉGE

mottó: „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”

Ezt az egyházat A.C. Bhaktivedanta Szvámi Prabhupada alapította, akinek neve előtt szerényen ez a megtisztelő cím áll: „Ő Isteni Kegyelme.”

Srila Prabhupada lelki tanító, azaz guru volt Indiában, aki 1965-ben egy teherhajón, hét dollárral a zsebében áthajózott Amerikába. Egy év múlva megalapította a Krisna-tudat Nemzetközi Szervezetét, rövidítve az ISKCON-t. Három évtized alatt nagy nemzetközi szervezetté nőtte ki magát. Oktatási és kulturális intézmények sorát létesítették, és templomok tucatjait építették fel szerte a világban. Magyarországon a hívők száma több ezerre tehető. Az országban 12 központjuk van és három templomuk. Somogyvámoson pedig egy 150 hektáros biofarmot működtetnek.

Ez a vallás a hindu filozófia alapján szerveződött, de ezt a filozófiát és gyakorlatot igyekeztek hozzá idomítani, az euró-amerikai emberek gondolkodásához. A sok ezer hindu istenség között ők egyértelműen Krisnát tisztelik. Ő a legfőbb az istenek panteonjában. Vallásuk célja, hogy az ember Krisnát megismerje, és benne higgyen és őt szolgálja. Ennek a filozófián alapuló vallásnak egyik legfontosabb „hittétele” a lélekvándorlás. Az emberi lélek isteni szikra bennünk. Ez az én-tudatunk, a személyiségünk hordozója. Ez a lélek halhatatlan. Atomnyi méretű, ezért nem látható. Halálunkkal kiszabadul a test börtönéből, és egy másik testben születik újjá. Ez a reinkarnáció.

Egy hindu ember számára ez a körforgás, de még a gondolata is iszonyatos. Hisz alig lehet rá reménye, hogy ez az újratestesülés megszűnik, és nem ismétlődik évszázadokon, évezredekken át. Csak a „szentek remélhetik, hogy elérik a „moksát, azt az állapotot, hogy nem kell már erre

a földre újra megszületniük. S mindezt az iszonyatot még tetézi az is, hogy az ember visszaműködhet állattá, azaz a lelke állatban testesül meg! Mert mindenki, élete során a következő életének a „sorsát kovácsolja”. Ez a „karma törvénye”. A Krisnások is vallják, hogy a lélek emberben való testesülése ritka kiváltság.

Egy európai ember nehezen barátkozik meg ezekkel a gondolatokkal. Ezt „Ő Isteni Kegyelme” is tudta, és azonnal a segítségünkre sietett. Azt írja: „A Krisnatudat, az önmegvalósítás folyamata valójában nem nehéz. Két úton lehet ezt elérni: 1. Az embernek töretlen elszántsággal és hittel kell gyakorolnia a yogát; koncentrálnia kell, és elméjét egyedül a Legfelső Lényre kell rögzítenie; 2. Mondogatnia kell, mégpedig minél gyakrabban a mantrát, ezt a szent szöveget: „*Hare Krisna, Hare Krisna, Krisna Krisna, Hare Hare / Hare Râma, Hare Râma, Râma Râma, Hare Hare.*”

A lélekvándorlás, a reinkarnáció gondolata sajnos sok keresztény ember gondolkodásában is helyet kapott. Vannak, akik összekeverik az újjászületéssel, amiről Jézus beszélt Nikodémussal. Nem az! Semmi köze hozzá. A reinkarnáció nem újjászületés, hanem pontosan újratestesülés. Mások összekeverik a feltámadással. A Biblia szerint itt a földön egyetlen életünk van! A halál tiükában pedig Isten szeretete Őrzi a Benne hívőket a feltámadás napjára. Amikor Jézus visszatér, egy új minőségű (dimenziójú) életre támadunk fel.

A lélekvándorlás tanítása értelmetlen és igazságtalan! Értelmetlen, mert senki nem emlékezik az előző életeire. Azok a kísérletek, hogy hipnotikus álomban ezekre visszaemlékezzünk, nem vezetnek eredményre. A korábbi életünk vagy életeink, és a jelen életünk között nincs

kontinuitás! Hogyan okuljak a múlt hibáiból, ha nem ismerem azokat?! Hogyan javítsam ki előző életem tévedéseit? Ezt igazságtalannak tartom. Azért szenvedek ma, mert valamikor valamit elrontottam, de amiről fogalmam sincs, hogy mi volt az?!

A Krisna-tudat, mint minden keleti filozófián alapuló vallás, az **önmegváltás** útját hirdeti. Kegyelemről, az isteni megbocsátásról nem tud

semmit. Ezért nem tud mit kezdeni Jézus Krisztus váltságshalálával sem. Erkölcsi magatartásuk azonban példászerű. Tanulni lehet tőlük a szerénységet, a mértékletességet, a jóságra való igyekezetet és a testiség élvhajhászásával szemben a belső, a lelki értékek elnyerésére való törekvést. Hitüket és életmódjukat tisztelhetjük. De mi tudjuk, hogy az ember semmivel nem tudja megváltani önmagát! Ez az igazság!

FINN TESTVÉRGYŰLEKEZETEINK HÍREI

Raumi testvérgyülekezetünk paróchus lelkésze, a magyar-finn kapcsolatokban jelentős szerepet játszó Raimo Vouristo romló egészségi állapota miatt nyugdíjazását kérte. A Raumāban megtartott választáson Olavi Martti Esa Saurama nyerte el a gyülekezet bizalmát.

Esa - sokunk ismerőse - Helsinkiben született 1945-ben. Teológiai tanulmányait 1970-ben fejezte be a Helsinkii Egyetem Hittudományi Karán. 1970-től szolgált Lahtiban, Hämeenlinnában és Turkuban. Raumāban 1979 óta szolgál. Fe-

lesége Kaarina, német és svéd szakos tanár, felnőtt gyermekeik: Antti és Johanna. Az új paróchus lelkész komolyzene rajongó, kiváló csellista. Szolgálatát paróchus lelkészként 2004. június 1-én kezdi meg, beiktatására 2004. június 13-án kerül sor. Gyülekezetünket az ünnepi alkalmon Kósa László lelkész képviseli.

Noormarkkui tervérgyülekezetünk csoportja június 4-8 között, raumi testvérgyülekezetünk csoportja június 30. és július 7. között látogat Magyarországra, keresi fel gyülekezetünket.

Kósa László

A RÁKOSKERESZTÚRI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG A SZÁMOK TÜKRÉBEN – 2003

kivonat a lelkési jelentésből

Kazuális szolgálatok az utolsó öt évben					
	1999	2000	2001	2002	2003
Keresztelő	42	51	43	48	32
Konfirmáció	17	27	29	31	16
Esküvő (pár)	16	10	13	11	13
Temetés	70	60	69	58	75
Úrvacsora	2636	3052	3141	3400	3026

A 2003-as év részletes adatai:

Megkereszteltünk 14 lányt, 17 fiút és 1 felnőttet, összesen 32 testvérünket.

Megkonfirmáltunk 7 lányt, 4 fiút és 5 felnőttet, összesen 16 testvérünket.

Esküvői szolgálatunk 13 volt, ebből 1 volt tiszta evangélikus pár.

Eltemettünk 36 nőt és 39 férfit, összesen 75 testvérünket. A temetések közül 35 volt koporsós, 37 urnás és 3 a szóró parcellában. Elhunyt hittestvéreink legfiatalabbja 38, legidősebbike 92 esztendő volt, 13 halottunk 60 éven aluli volt. 5 fő öngyilkos lett, illetve gyilkosság áldozatává vált.

Az úrvacsorázók száma 3026 volt.

SZOLGÁLATAINK

2003. október 16. és 2004. április 15. között

Akiket Isten gyermekévé fogadott

Abonyi Zsolt, Csányi Gyula, Cseppely Dóra Laura, Dudás Györgyné Tóth Katalin, Ertl Éva, Filipcszki Bence, Gillich Norbert, Hellermann Petra, Képe Viktória, Óvád Gergő, Örlös Zsófia, Rudi Diana, Stráner Anna, Szij Mónika, Szöke Györgyi, Turzán Dorina, Tüttő Benedek, Vadon Borisz Márton

Akiket a Szentlélek megerősített

Arató Attila, Budai Bence, Dudás Györgyné Tóth Katalin, Dúcs Róbert, Erős Gina, Ertl Éva, Gébele Barbara, Hajnal Balázs, Hajnal Henrik, Kelenik Anna, Kovács R. Zoltán, Krisztián Dorottya, Krisztián Tiborné Buzás Emese, László Gyula, Nagy Péter, Péterfi Bernadett, Pupek Bianka, Rizmajer Lászlóné Pupek Annamária, Ruppel Anikó, Sipos Alexandra, Stráner Anna, Szij Mónika, Sziklai Zsolt, Szöke Györgyi, Szűcs Nikolett, Zöld Gergő

Akik házasságukra Isten áldását kérték

Horváth Miklós – Berke Anikó

Akik Urukhoz tértek

Benya Béláné Tóth Margit 71, Bollog Jánosné Laukó Mária 60, Darvas Antal 57, Darvas Antalné Mándoki Éva 56, Dörfi György 68, Dörfi Katalin 76, Gyimesi Sándorné Dezsői Mária Magdolna 75, Gyurcsánzsi Lászlóné Burger Zsuzsanna 92, Hellermann Györgyné Wersch Krisztina 87, Jónás László 45, Kovács László 72, Lay Mártonné Majer Julianna 80, Majer Jánosné Filipcszki Mária 91, Makai Mária 81, Márkó Géza 87, Medgyesi Gyula 38, Mirák Jánosné Sörös Rozália 67, Papp Jánosné Nyitrai Mária 93, Schleckmann János 54, Sipos Antal 63, Szabó Mihály 74, Tóth Antal 95, Urszoly János 68

GYÜLEKEZETI TERJESZTÉSSEN ÉS HASZNÁLATRA

SZERKESZTI: LÉRÁNT ISTVÁN DR. FELÜGYELŐ ✉ ISTVAN.LERANT@LUTHERAN.HU

ZÁSZKALICZKY PÁL ✉ PAL.ZASZKALICZKY@FREEMAIL.HU

✉: BUDAPEST, BAKANCSOS UTCA 2. H-1173.

☎: (06-1) 256-4224 – KÓSA LÁSZLÓ ✉ LASZLO.KOSA@LUTHERAN.HU

☎: (06-1) 253-5116 – ESZLÉNYI ÁKOS ✉ ESZLAKOS@FREEMAIL.HU

INTERNET VÁLTOZAT: <http://church.lutheran.hu/rakoskeresztur>

Rákospalotai Evangélikus Egyházközség

H-1173 Budapest – Rákospalota, Bakancsos u. 2.

☎ és fax: 256-4224 e-mail: laszlo.kosa@lutheran.hu

VICTOR QUIA VICTIMA

Krisztus győzött, mert legyőzetett!

Húsvétkor megcsodálhattuk Isten hatalmas erejét, aki Jézus Krisztus feltámasztásán keresztül megmutatta, hogy életnek és halálnak hatalmas Ura. Életet igenlő és életet teremtő hatalmas Isten.

Pünkösdkor az Egyházat teremtő hatalmas Istenre tekintünk, aki megtartotta népét az évezredek vérzivataros idején is. Kívánjuk a Pünkösdi Lélek reménységben, szeretetben, egészségben, békességben megtartó erejét.

Gyülekezetünk presbitériuma úgy határozott, hogy Polgár Rózsa Kossuth-díjas textilművész Victor quia Victima textilképe rákoshegyi templomunkban oltárképként szolgál a jövőben, Krisztus kereszthalálára, feltámadására, a Lélek erejére emlékezteti az Isten hajlékába betérőt.

Újabb **áldozati vasárnapot hirdetünk** és kérjük egyházukat szerető testvéreinket, hogy járuljanak hozzá költségeinkhez. **A 2004. esztendőben a rákoshegyi oltárkép elkészíttetésére, az oltártérben végzendő munkák befejezésére szeretnénk felhasználni az áldozati borítékokban befizetett összeget.**

SZERETETTEL KÉRJÜK, HOGY 2004. MÁJUS 30-ÁN, PÜNKÖSD VASÁRNAPJÁN TARTANDÓ HÁLAADÓ ISTENTISZTELETEKRE HOZZA EL EBBEN A BORÍTÉKBAN ADOMÁNYÁT, VAGY JUTTASSA EL A LELKÉSZI HIVATALBA.

Szeretettel kérjük az áldozatvállalásban elmaradt gyülekezeti tagjainkat is, hogy a borítékba helyezett összeggel fejezzék ki gyülekezetükhöz való tartozási szándékukat.

*Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet,
sem angyalok, sem fejedelmek,
sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,
sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény
nem választhat el minket az Isten szeretetétől,
amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.*

Róma 3.38–39

Meghívó

Szeretettel hívjuk és várjuk 2004. május 29-én, szombaton 11:00-ra
a rákoskeresztúri templomba

Eszlényi Ákos

megválasztott másodlelkész beiktatására.

Az iktatás szolgálatát

Győri Gábor

esperes végzi.

Igét hirdet

Gáncs Péter

a Déli Egyházkerület püspöke.

